

Vi har fået politiets ord på den bandehøring, man holdt i Retsudvalget, for, at det faktisk virker, når de unge kan se, at borgerne på Nørrebro stiller sig sammen og viser et andet fællesskab, som tager afstand fra vold og våben.

Men vi skal længere end det. Vi skal give de unge noget, de kan miste. Vi skal give dem muligheden for at være med i nogle andre fællesskaber, vise dem, at de faktisk har muligheden for at blive til noget andet og få et liv, hvor de ikke er kriminelle, hvor de ikke er med i fællesskab, hvor, som en af de unge sagde, man skal være mere modig for at sige nej til at være med i et bankrøveri end for at sige ja. De skal have noget at miste ved at gå med i de kriminelle fællesskaber. Og det er der altså behov for at vi er mange der går sammen om at lave en række tiltag i forbindelse med for at sikre, at de får noget at miste.

Men vi er også nødt til at se på den organiserede kriminalitet og tage den langt mere alvorligt, end vi har gjort i mange år. Det kræver altså, at vi også ser på, hvordan politiet er organiseret. Dele af politireformen er jo et skridt på vejen, men vi bliver nødt til at erkende, at der skal mere til, hvis man løbende skal have de ressourcer, der skal til for at sætte ind over for den organiserede kriminalitet på en lang række områder, så man ikke kun sætter ind, når der er skyderier i gaderne, men at der løbende er en indsats, hvor man siger, at man ikke vil acceptere, at der er subkulturer i samfundet, hvor det er volden, der hersker, at man ikke vil acceptere, at der er nogle, der bliver truet til at betale beskyttelsespenge osv. Vi vil ikke acceptere, at disse subkulturer få lov til at eksistere, så længe de bare ikke skyder på os andre eller kidnapper børn.

Vi bliver nødt til at gå ind og sige, at det altså er en trussel mod samfundet, at man har så voldsom en organiseret kriminalitet. Og hvis man lader den få lov til at være, vokser den sig langt større, som vi har set det fra andre lande. Derfor er der altså behov for, at man tager det langt mere alvorligt, end man har gjort hidtil.

Kl. 21:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 21:22

(Privatist)

Simon Emil Ammitzbøll (UFG):

Det er jo rart, at vi endnu en gang får lejlighed til at diskutere bandekrigen. Man kunne ønske sig, at der var andre spørgsmål, som vi havde lige så

rig lejlighed til at diskutere her i Folketinget med en lige så høj frekvens, men nok om det.

Man kan jo sige, at det forslag til vedtagelse, som VKO-partierne har lagt op til, lægger sig fuldstændig på linje med det, som vi har hørt tidligere, nemlig mere af det hårde, mere af det samme, mere af det straffende. Det kunne man jo også se, da jeg diskuterede med Dansk Folkepartis ordfører hr. Peter Skaarup før; opfindsomheden var ikke stor, når det kom til de bløde områder, om end jeg faktisk godt vil kvittere for hr. Peter Skaarups ord om mentorordninger og om i øvrigt at lægge op til lektiehjælp. Her kunne vi måske ligefrem have en centralistisk fællespointe om, at det burde være obligatorisk at lave noget sådant rundtomkring, fordi det ville have en klar effekt med hensyn til at få folk på rette spor. Så det kunne jo være, at der kunne blive nogle spændende alliancer dér.

Så synes jeg, at det er værd at tage med, at når man snakker om, at man vil bruge Al Capone-modellen, handler det meget om det her traditionelle med at ramme anden form for kriminalitet, især i form af skattesnyd osv. Men man glemmer altid den anden del af, hvad det egentlig var, der lykkedes i USA i trediverne, efter at man fjernede spiritusforbudet, for det var jo netop legaliseringen af det sorte marked, der havde været for de kriminelle mafiosoer, som gjorde, at man faktisk kunne gøre noget, der virkelig rykkede.

Derfor mener jeg også stadig væk, som jeg har sagt under alle de øvrige debatter, vi har haft om bandekrig og lignende, at legalisering af hash/cannabis ville være en af de måder, man virkelig ville kunne gøre noget ved det her problem på. Justitsministeren var jo også så venlig endnu en gang at gentage, at lige præcis det marked har en stor betydning, også når man spørger rigspolitiet. Så derfor er der vel ikke nogen tvivl om, at det ville kunne gøre en reel forskel.

Det vil sige, at der dybest set er tre elementer, der skal tages fat på, sådan som jeg ser det.

For det første skal man tage fat på det hårde, på det med straffene. Der må man sige, at regeringen har været tidligt ude, det har den kørt på de sidste 7-8 år, så den del tror jeg ikke er nødvendig at gøre så meget mere ved.

Så er der for det andet de to andre dele, som handler om det her med, at vi skal stoppe tilgangen til banderne, og hvor jeg jo må give den give den socialdemokratiske ordfører ret i, at det meget er noget, man nu har lært at sige. Det er vi